

INTERNATIONELLT SKYDD FÖR FLYTTANDE JAKTBARA FÅGLAR 39

lar och »i intresse av jordbruk, vetenskap, sport, vidmakthållandet av tillgången på födoämnen och önskvärdheten av bibehållandet av naturliga arter av skönhet och intresse är det en bjudande nödvändighet att vidtaga åtgärder för att stävja en sådan minskning». Såsom en av orsakerna till minskningen ansågs ett »överdrivet uppdrivande av handeln» med dylika fåglar genom massfångst. En annan orsak låg i förföljandet av dessa fåglar med motordrivna farkoster. Fångst i andkojor och med nät orsakade stora nederlag bland de ifrågavarande fåglarne. Användande av lyse vid fångst och jakt var även skadligt liksom också utsläppandet av olja på vattnet.

För att söka motverka missförhållandena antog konferensen vissa resolutioner, som innehöllo bl. a.: 1 febr. borde fastställas såsom senaste datum för fridlysningens inträdande och slutet av densamma skulle ej få infalla förr än ungfågeln utvecklets så, att de kunde undkomma genom flykt. »Konferensen anser att en förlängd fridlysning är den säkraste och enklaste metoden att bevara stammen.» Svanar borde åtnjuta total fridlysning. Handeln med vilt borde regleras, så att fåglar ej skulle få saluhållas under förbjuden tid eller åtminstone blott under sådana garantier, att man kunde vara säker om, att de dödats under lovlig tid. Vid jakt på ifrågavarande fåglar skulle det vara förbjudet att använda farkoster framdrivna med maskin. Konstgjort lyse vid jakt eller fångst skulle vara förbjudet. Likaså användandet av nät för fångst av fåglar såväl i vattnet som på land, och bruket av automatiska eller magasin-gevär eller bössor med större kaliber än 12 skulle avstyrkas. Det gjordes även ett uttalande mot havets förorenande med olja och uttalades en förhoppning om, att de redan påbörjade internationella underhandlingarne härom skulle föras till ett lyckligt slut. Slutligen rekommenderades, att de i Tyskland och Holland brukliga metoderna att belysa själva fyrtornen, för att fåglarna skulle se dem och kunna undvika att slå emot dem, borde allmänt införas samt att skyddsområden borde inrättas för fåglarne både under häckningstiden och då de passera under flyttning. Ringmärkning förordades till utrönande av flyttningens vägar. I all huvudsak överensstämde dessa resolutioner med dem, som fattats vid jägarkongressen i Helsingfors i enlighet med det svenska ombudets förslag.

Slutligen har även under 1928 hållits en konferens rörande internationellt samarbete för fågelskydd, vars förhandlingar refererats i föregående årgång av denna tidskrift. I den mån de där fattade resolutionerna röra de flyttande jaktbara fåglarna, gå de ävenledes i samma riktning.

För att komma från önskningarnes och mötesresolutionernas platoniska område till praktiska resultat beslöt den svenska regeringen att inbjuda Danmark till direkta underhandlingar. Denna inbjudning mottogs och rörande de förhandlingar, som i nov. 1928 med anledning härav kommo till stånd, kan följande meddelande lämnas: